

عنوان مقاله:

مدیریت محلی آبیاری دشت قزوین و پیامدهای آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت منابع آب (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

علی قاسمی - مدیرعامل شرکت بهره برداری از شبکه های آبیاری وزهکشی استان قزوین

خلاصه مقاله:

شبکه آبیاری دشت قزوین بعنوان عظیم ترین تأسیسات زیربنایی منطقه در سال 1355 به بهره برداری رسیده و طی 30 سال گذشته مستقیماً توسط دولت اداره شده است. شیوه مدیریت سنتی دولتی و گذر زمان و پایان یافتن عمر مفید، سبب استهلاک و نواقص عمومی در حوزه بهره برداری و نگهداری تأسیسات آبی گردیده و تحول اداری و بهبود مدیریت را اجتناب ناپذیر ساخته است. نگارنده توفیق داشته است، برنامه ریزی اصلاح ساختار و ایجاد سازمانهای غیردولتی (N.G.O) را در سال 1381 انجام و برنامه جلب مشارکت زارعین و واگذاری بخش گسترده ای از امور بهره برداری و نگهداری شبکه آبیاری دشت قزوین و سازه های جانبی آنرا طی چهارسال گذشته هدایت نماید. هم اکنون در بخش بهره برداری و توزیع آب عملیات؛ ثبت سفارش، فروش و توزیع و تحول آبهای سطحی (طالقانرود) و زیرزمینی (چاههای تلفیقی)، بطورکامل توسط مسئولین انجمن های صنفی آبیاری و کانون مرکزی صورت می گیرد. در بخش تعمیرات و نگهداری نیز؛ لایروبی کانالها، تعمیرات جزئی سازه های هیدرومکانیکال، دریچه های کنترل سطح آب (Amil) و آبگیر (Turn out) به سامانه های حقوقی کشاورزان منطقه واگذار شد. مدیران تشکلهای آبریان استان قزوین، ضمن بازدید روزانه از تأسیسات و برنامه ریزی برای پیشگیری از جراثیم آب و تنظیم مستمر گزارش تخلقات احتمالی و همچنین پاسخگویی و رفع و رجوع تقاضاها و مشکلات ذینفعان در دفاتر مدیریت محلی فعالیت مؤثری دارند. در حال حاضر با اجرای برنامه انتقال مدیریت، پیامدهای متعدد طرح آشکار شده و بویژه اثرات اقتصادی آن سبب پایداری آن گردیده است.

کلمات کلیدی:

مشارکت، تشکلهای آبریان، انتقال مدیریت، دشت قزوین، مدیریت محلی، آبیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/13510>

